

Αθήνα, 25 Νοεμβρίου 2020

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς
Οικονομικών
Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

Θέμα: «Σχέδιο συρρίκνωσης του δικτύου καταστημάτων των τραπεζών»

Παρακολουθούμε το τελευταίο διάστημα, εν μέσω έξαρσης της πανδημικής κρίσης και γενικού lockdown, να εξελίσσεται ένα σχέδιο συρρίκνωσης του δικτύου καταστημάτων των συστημικών τραπεζών, που ευθέως συντελεί στην απομόνωση και στη δυσκολία πρόσβασης στο τραπεζικό σύστημα των ευάλωτων κοινωνικών και οικονομικών ομάδων, όπως τα φτωχά νοικοκυριά, καθώς και των μικρών και μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Παράλληλα, τα κεφάλαια που αφορούν στα προγράμματα ενίσχυσης των επιχειρήσεων (ΤΕΠΙΧ 2 και Ταμείο Εγγυοδοσίας), αντί να στηρίζουν τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν πρόβλημα επιβίωσης, δίδονται κυρίως σε μεγάλες επιχειρήσεις με αδιαφανή κριτήρια. Σε πολλές μάλιστα περιπτώσεις, ενώ τα κεφάλαια αυτά είναι αναγκαία για την στήριξη της οικονομίας εν μέσω πανδημίας κατέληξαν απλώς να αυξήσουν τις καταθέσεις των επιχειρήσεων, όπως δείχνουν τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος.

Σε αυτό το αρνητικό περιβάλλον, μετά από τα δέκα και πλέον χρόνια προγραμμάτων σκληρής δημοσιονομικής προσαρμογής, που επέφεραν εσωτερική υποτίμηση και μια πρωτοφανή σε καιρό ειρήνης ύφεση, οι ανακεφαλαιοποιημένες από το υστέρημα του ελληνικού λαού τράπεζες αντί να επιτελούν τον πραγματικό τους ρόλο, ως οφείλουν, να λειτουργούν με όρους δημόσιου συμφέροντος και να συνδράμουν στην προσπάθεια ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας, στηρίζοντας την πραγματική οικονομία και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, προχωρούν με γοργούς ρυθμούς, εκμεταλλευόμενες και την πανδημία, σε συρρίκνωση του δικτύου καταστημάτων τους,

με αρνητικές επιπτώσεις τόσο σε κοινωνικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο εργασιακών σχέσεων με σημαντική απώλεια θέσεων εργασίας.

Λαμβάνοντας υπόψη, ότι σύμφωνα με τα στοιχεία της ΟΤΟΕ, όπως αυτά παρουσιάστηκαν σε ΔΤ στις 19/11/2020: Στη χώρα μας αντιστοιχεί σήμερα ένας τραπεζοϋπάλληλος σε 292 κατοίκους, ενώ στην Ευρωζώνη ένας σε 185 κατοίκους. Για να πλησιάσει το τραπεζικό μας σύστημα τον μέσο όρο της Ευρωζώνης, θα έπρεπε να λειτουργεί με 37% παραπάνω εργαζόμενους. Το 2010 υπήρχαν 41,3 καταστήματα εμπορικών Τραπεζών ανά 100.000 κατοίκους. Το 2019 μόλις 19,2 καταστήματα ανά 100.000 κατοίκους, έναντι 38,8 καταστημάτων ανά 100.000 κατοίκους στην Ιταλία, 34,3 στην Γαλλία, 38,2 στην Πορτογαλία και 49,7 στην Ισπανία. Το 2019 ο μέσος όρος στην Ευρωζώνη ήταν ένα τραπεζικό κατάστημα ανά 2.530 κατοίκους. Στην Ελλάδα, με τις γεωγραφικές ιδιομορφίες, αντιστοιχούσε ένα κατάστημα σε 5.662 κατοίκους. Ακόμη και στα ΑΤΜ, που διευκολύνουν τις συναλλαγές, είχαμε αναλογικά με τον πληθυσμό μείωση, έναντι αύξησης στην Ε.Ε. το ίδιο διάστημα.

Λαμβάνοντας υπόψη, ότι με την απουσία της φυσικής παρουσίας του τραπεζοϋπάλληλου, οδηγείται το συναλλασσόμενο κοινό στα εναλλακτικά δίκτυα (ΑΤΜ, διάφορες ιντερνετικές πλατφόρμες, κ.λπ.) με αποτέλεσμα η δυσκολία πρόσβασης στο τραπεζικό σύστημα των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων να γίνεται ακόμα πιο έντονη.

Λαμβάνοντας υπόψη, ότι το τραπεζικό σύστημα διαχρονικά και σε παγκόσμιο επίπεδο στηρίζει την πίστη, είτε καταθετική είτε δανειακή, που προσφέρει, και στη σχέση εμπιστοσύνης που αναπτύσσεται μεταξύ του πελάτη και του τραπεζικού στελέχους που τον εξυπηρετεί. Αυτή η σχέση εμπιστοσύνης, με τη συρρίκνωση του δικτύου καταστημάτων και με την υποχρεωτική ώθηση της πελατείας στα εναλλακτικά δίκτυα εξυπηρέτησης, ουσιαστικά διαρρηγνύεται με αρνητικά αποτελέσματα τόσο για το μέλλον των τραπεζών όσο και για την ίδια τη κοινωνία.

Λαμβάνοντας υπόψη, ότι σε μια περίοδο κατά την οποία λόγω της παρατεταμένης οικονομικής κρίσης και της πανδημίας δοκιμάζεται η συνοχή του κοινωνικού ιστού, καθώς και σε μια περίοδο κρίσης στα εθνικά μας θέματα, το κλείσιμο τραπεζικών καταστημάτων σε παραμεθόριες περιοχές, στέλνει ένα ακόμα αρνητικό μήνυμα στους συμπολίτες μας, που καλούνται να επιδείξουν «ατομική ευθύνη» και να συμβάλλουν στην οικονομική ανασύνταξη της χώρας.

Λαμβάνοντας υπόψη, ότι η συνολική απόφαση όλων των τραπεζών για κλείσιμο καταστημάτων σε όλη τη χώρα στοχεύει κυρίως στη μείωση των θέσεων εργασίας και άρα του εργατικού κόστους, αφού ταυτόχρονα εξελίσσονται και μεγάλα προγράμματα εθελούσιων εξόδων σε όλες τις τράπεζες. Συνοδεύονται μάλιστα αυτά τα προγράμματα με ένα πρωτοφανές κύμα εκβιαστικών διλημάτων, κυρίως στους εργαζόμενους των υπό κατάργηση υποκαταστημάτων, όταν ουσιαστικά τους διαμηνύεται να κάνουν χρήση της εθελούσιας, γιατί δεν θα έχουν δουλειά την επόμενη μέρα του κλεισίματος του υποκαταστήματος που εργάζονται. Αποκορύφωμα όλων των παραπάνω αποτελεί η απόφαση της διοίκησης της Τράπεζας Πειραιώς να θέσει σε υποχρεωτική άδεια 140 εργαζόμενους της, που απασχολούνται στα προγραμματισμένα για κλείσιμο καταστήματα, επειδή δεν δέχτηκαν να χάσουν τη δουλειά τους κάνοντας χρήση της «εθελούσιας εξόδου».

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

1. Προτίθεται η κυβέρνηση να παρέμβει για τη ματαίωση των αρνητικών για την οικονομία και το κοινωνικό σύνολο αποφάσεων των διοικήσεων των τραπεζών για το κλείσιμο υποκαταστημάτων, και κυρίως όσων εξ αυτών βασικός μέτοχος μέσω του ΤΧΣ παραμένει το ελληνικό δημόσιο;

2. Προτίθεται ο Υπουργός Εργασίας να προστατέψει τους εργαζομένους των τραπεζών αυτών που καθημερινά υπόκεινται σε εκβιαστικά διλήμματα και μεθοδεύσεις διαθεσιμότητας και επιβολής αναγκαστικής άδειας σε όσους δεν επιλέξουν τη «λύση» της εθελούσιας;

3. Προτίθεται ο Υπουργός Εργασίας να θέσει φραγμό στις Διοικήσεις των Τραπεζών, οι οποίες αφενός υλοποιούν το σχέδιο συρρίκνωσης του δικτύου καταστημάτων τους, με απώτερο και βασικό στόχο τη μείωση των θέσεων εργασίας, και αφετέρου χρησιμοποιούν εργαζόμενους εργολαβικούς με την απόσχιση εργασιών σε τρίτες εταιρείες (όπως διαχείριση κόκκινων δανείων, call centers, εργασίες πληροφορικής κ.λπ.), υποκαθιστώντας ουσιαστικά τη σταθερή και με δικαιώματα εργασία με μορφές ευέλικτης, φτηνής και χωρίς δικαιώματα απασχόλησης;

Οι ερωτώντες Βουλευτές

Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου

Αβραμάκης Λευτέρης

Αγαθοπούλου Ειρήνη

Αλεξιάδης Τρύφων

Αναγνωστοπούλου Σία

Αποστόλου Βαγγέλης

Αραχωβίτης Σταύρος

Αυγέρη Δώρα

Αυλωνίτης Αλέξανδρος - Χρήστος

Αχτσιόγλου Έφη

Βαγενά Άννα

Βαρδάκης Σωκράτης

Βέττα Καλλιόπη

Γιαννούλης Χρήστος

Γκαρά Αναστασία Νατάσα

Γκιόλας Γιάννης

Δρίτσας Θωδωρής

Ελευθεριάδου Σουλτάνα

Ζαχαριάδης Κώστας

Ζεϊμπέκ Χουσεΐν

Ηγουμενίδης Νίκος

Θραψανιώτης Μανόλης

Καλαματιανός Διονύσης

Καρασαρλίδου Φρόσω
Κασιμάτη Νίνα
Κατρούγκαλος Γιώργος
Κάτσης Μάριος
Καφαντάρη Χαρά
Λάππας Σπύρος
Μάλαμα Κυριακή
Μαμουλάκης Χάρης
Μάρκου Κώστας
Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος
Μπαλάφας Γιάννης
Μπάρκας Κώστας
Μωραϊτης Θάνος
Νοτοπούλου Κατερίνα
Παπαδόπουλος Σάκης
Παπαηλιού Γιώργος
Παπανάτσιου Κατερίνα
Παππάς Νίκος
Πέρκα Θεοπίστη (Πέτη)
Πολάκης Παύλος
Πούλου Γιώτα
Σαντορινιός Νεκτάριος
Σαρακιώτης Γιάννης
Σκουρλέτης Πάνος
Σκουρολιάκος Παναγιώτης (Πάνος)
Σκούφα Μπέττυ
Σπίρτζης Χρήστος
Συρμαλένιος Νίκος
Τελιγορίδου Ολυμπία
Τζάκρη Θεοδώρα
Τζούφη Μερόπη
Τσίπρας Γιώργος
Φάμελλος Σωκράτης
Φίλης Νίκος

Φωτίου Θεανώ
Χαρίτου Δημήτρης
Χαρίσης Αλέξης
Χατζηγιαννάκης Μίλτος
Χρηστίδου Ραλλία
Ψυχογιός Γιώργος